

dag var en umulig løsning, fordi den ikke lod sig administrere. Det måtte derfor være landsrådets så at sige forbandede pligt at gøre noget ved det, selv om det ikke ville gøre medlemmerne populære. Det måtte være målet at fjerne nogle af de mange ulemper, der var forbundet med alkoholnydelse, mens man på den anden side måtte undgå at genere de trods alt mange mennesker, som omgikkes alkohol på en fornuftig måde, mere end højst nødvendigt. Endelig kom man ikke uden om, at der måtte skeles til landskassens økonomi, idet en betragtelig del af dens indkomster jo stammede fra afgiften på spiritus. Den fremtidige ordning burde omfatte hele Grønland, da han ikke kunne anbefale en fortsættelse af det nuværende system, hvorefter de enkelte kommunalbestyrelser kunne indføre særordninger for deres kommune. Efter hans opfattelse vil man ved en fornuftig kombination af de i ædruelighedskommissionens betænkning indeholdte forslag til foranstaltninger kunne opnå et praktisk brugeligt resultat. Han kunne således foreslå, at man hentede inspiration dels fra Island, dels fra Færøerne og dels fra Grønland. Fra Island skulle man låne systemet, hvorefter der ikke måtte importeres øl stærkere end lys pilsner. Fra Færøerne systemet, hvorefter kun de, der havde betalt deres gæld til det offentlige, kunne købe spiritus, og endelig fra Grønland det system, at børneforsorgsudvalgene, i de tilfælde hvor der var grund til at formode, at spiritusforbruget gik ud over børnene, kunne fratage en familie retten til at købe spiritus. Mens betingelsen på Færøerne for at opnå tilladelse til import af spiritus var dokumentation for betalt skat, måtte man i Grønland som betingelse forlange betalte ydelser til bolig- og erhvervsstøttelån samt børnepenge. Administrationen heraf måtte dog lægges hos de enkelte kommunalbestyrelser, der bedst kunne skønne over, hvorvidt der måtte være en så rimelig forklaring på en mands restance, at der ikke var nogen grund til at straffe ham. Et sådant system ville kunne hjælpe, det ville være billigt at administrere, og det kunne så lempes etapevis, efterhånden som man fik hold på problemet. Dette var i hovedtræk indholdet af hans forslag, og han ville slutte sig gentage, at der efter hans opfattelse burde gøres et eller andet, for man kunne ikke være den nuværende ordning bekendt.

*Peter Heilmann* udtalte, at det var hans indtryk, at man ikke helt havde forstået, hvilken mængde spiritus der var regnet med i kommissionsbetænkningens forslag. Fra ædruelighedskommissionens sekretariat havde han netop modtaget oplysning om, at den foreslåede ration på 9 liter ren alkohol svarede til 26 flasker stærk spiritus eller 600 flasker bayersk øl om året, d.v.s. 50 pr. måned. Desuden kunne rationen selvfølgelig opdeles og f. eks. også omfatte rødvin, hvidvin eller hedvine og ville efter kommissionens opfattelse kunne give et anstændigt forbrug. Man var i kommissionen nået til det resultat, at en dæmpning af forbruget kun kunne opnås på to måder, nemlig enten gennem totalforbud eller gennem det af kommissionen anbefalede forslag, idet man kunne diskutere, hvorvidt mærkeordningen skulle gennemføres eller ej. Ved at gennemføre kommissionsforslaget ville man løse det af Niels Holm nævnte problem med fylderiet på restauranter, bortset fra de ganske få tilfælde, hvor en person havde samlet mange mærker sammen. Det ville endvidere være overflødig at ændre restauranternes lukketider. Det af Kaj Narup stillede forslag om frit salg af stærk spiritus kunne ikke anbefales, fordi det tidligere af lægerne var blevet påvist, at blandt forskellige former for spiritus var den stærke også den mest skadelige.

Formanden og Kaj Narup var enige om, at landsrådet burde gøre noget, og de var således imod de medlemmer, som ønskede, at forholdene skulle fortsætte som hidtil. I den forbindelse ville han tilføje, at det næppe var overdrevet at sige, at det grønlandske samfund i dag var sygt på dette område. Det fremgik således af de oplysninger, som var tilstillet landsrådsmedlemmerne og i øvrigt kendt af en bred offentlighed, at af alle kriminelle handlinger var halvdelen et resultat af overforbrug af spiritus, 1/3 af ulykkestilfældene skyldtes spiritus, hvortil endelig kom den grønlandske verdensrekord i udbredelse af gonorrhé, en rekord, det var svært at være stolt af. Kaj Narup havde nævnt, at man også måtte tænke på landskassens økonomi, men dertil måtte han sige, at landskassen hellere ville undvære de penge, som kom ind gennem misbrug af spiritus. Formanden havde frygtet konsekvenser i retning af sortbørssalg, hvis man gennemførte den foreslåede mærkesalgsordning. Dertil